

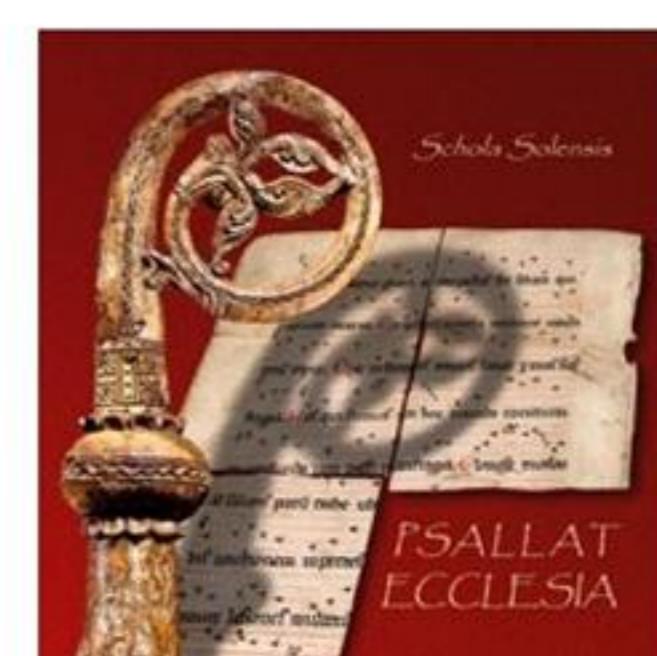
Fossa *Divertimento* nr. 2;
Bach Sonate nr. 3, BWV 1005;
Manén Fantasia-Sonata
Runar Kjeldsberg (gitar)
EMK 008 (48 minutter)
1 2 3 4 5 6
www.musikkoperatorene.no

Du tar en sjanse når du kaller en CD med to ukjente verk *Mesterverk*: Du må være sikker på at de lever opp til det som loves. Men *Divertimento* av franskmannen François de Fossa (1775–1849) og *Fantasia-Sonata* av katalaneren Juan Manén (1883–1971) er kjedelige å lytte til: den første er repetitiv Biedermeyer, den andre har spansk atmosfære, men ikke noe egentlig innhold. Kjeldsbergs bemerkning i CD-heftet gjentar gisselets skjebne: "Selv om de to sistnevnte komponistene ikke er erklærte genier, var de uansett i stand til å skrive musikalske mesterverk". Vel, etter denne innspillingen å dømme, var de ikke det. Kjeldsbergs Bach kunne trengt litt mer rytmisk presisjon også, skjønt han spiller den rent nok, og innspillingen har varme og tilstedsvarsel.

Chopin Mazurka fiss-moll, op. 6, nr. 1;
Ballade Ass-dur, op. 47;
Schumann Fantasie C-dur, op. 17;
Aagaard-Nilsen *Blue Traces*
Rune Alver (klaver)
LAWO Classics LWC1019
(59 minutter)
1 2 3 4 5 6
www.lawo.no

Rune Alvers behandling av Chopin og Schubert er tiltrekende naturlig: han synes ganske enkelt å la musikken folde seg ut i hendene sine – det er ingen følelse av han tvinger "en fortolkning" på den. Men min hovedinteresse i hans program er *Blue Traces* av Torstein Aagard-Nilsen (født 1964), komponert fra 2006 som tre adskilte stykker, inspirert av samtidsmalerier (de er gjengitt i CD-heftet), og så satt sammen og koncentrert i et triptyk. Jeg vil ha hatt vanskelig for å gjette at de var av en norsk komponist: Det første verket er i et skjørt Debussy-lignende språk som omformes over den sentrale scherzoen (ikke mer enn en overgangsseksjon) til en mer messiaensk stil. Ikke voldsomt originalt, men velgjort og tiltrekende.

Psallat Ecclesia:
sekvensar frå norsk mellomalder
Ragnhild Hadland (solist);
Schola Solensis,
dir. Halvor J. Østtvit
2L 70 (47 minutter)
1 2 3 4 5 6
www.2L.no

Ellevæ av denne elegant presenterte samlingen av 15 sekvenser er hentet fra samlingen av de 111 sekvensene "som ifølge forskriftene skulle syngast i Nidaros" i middelalderen. En enormt informativ tekst av Åslaug Ommundsen og dirigenten her, presenterer historien bak en slik sekvens, både i Europa som helhet og generelt i Norge, før hver sekvens diskuteres i detalj. Fremførelsene er vakkert balanserte, og gjengitt med ekte romfølelse i 2Ls surround sound- innspilling. Jeg må innrømme at mine 2000-talls ører ikke finner mye variasjon i slikt materiale, og jeg gir fort opp aktiv lytting – men det gir også mye glede å la denne musikken skylle over seg; hvem vet, bak scenen gjør den kanskje min usle sjel noe godt.

Bach Engelsk suite nr. 2, BWV.807;
Nordheim *Listen!*; **Koch** *Images of Lorca*; **Rakhmaninov** Klaversonate nr. 2 i b-moll, op. 36; Preludium i G-dur, op. 32, nr. 5
Pål Eide (klaver)
Pål Eide El 12321
(61 minutter)
1 2 3 4 5 6
eide@privat.dk

Da jeg åpnet denne CDen fra pianisten Pål Eide (født i Bergen i 1970 og nå basert i Danmark) og så tittelen – *Listen!* – tenkte jeg først at det var en av disse dustete etikettene folk nå og da gir innspillingene sine i håp om at de skal være mer synlige enn konkurrentenes. Hva kan man ellers gjøre med musikken – spise den, lukte den? Men jeg hadde glemt komposisjonen fra 1971 av den dypt savnede Arne Nordheim, *Listen!*, som krever, vel, at lytteren gjør nettopp det: Den er en studie i diskant- og bassregistrene, og spiller på resonansene de skaper i pianoet. *Images of Lorca* (1997) av den danske komponisten Jesper

Koch (f. 1967) er en krystallinsk fremmaning av Spania, syv minutter lang og glassaktig elegant. Eides imponerende pianisme er særlig fremtredende i det mest kjente repertoaret: Hans Bach er så klar som en fjellbekk, og hans Rakhmaninov har akkurat den riktige blandingen av melodisk flyt og rytmisk presisjon – det er åpenbart at han er en pianist av meget høy standard, og jeg gleder meg til å høre mer av ham. Denne CDen er hans eget verk også, og ikke utgitt på noe selskap. Ta kontakt med ham direkte, enten på eide@privat.dk eller via hjemmesiden hans www.koncertpianist.dk.

